

S E N T I N Ț Ă

în numele Legii

18 mai 2018
Cantemir

orașul

Judecătoria Cahul cu sediul Cantemir, în componența

Președintelui ședinței de judecată, judecător Tudor Berdilă

Grefierului
Șleahtițchi, Natalia Ostafi.

Tatiana Miron, Mihaela

Cu participarea

Procurorului

XXXXXXXXXX,

Avocatului (ților)

XXXXXXXXXXXXX.

a judecat în ședință de judecată publică, cauza penală privindu-l pe:

XXXXXXXXXXXXX, născut la 05 iunie 1970, satul XXXXXXXXXXXX raionul Cantemir, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat satul XXXXXXXXXXXX raionul Cantemir, activează în calitate de Șef de sector nr. xxx, a Postului de poliție Cociulia al Inspectoratului de poliție Cantemir, supus militar, căsătorit, studii superioare, nu este invalid, de titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat nu dispune, posedă limba în care se desfășoară procesul, nu a fost reținut nici în stare de arest, anterior necondamnat:

Învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328, alin. (3), lit. a), art. 179, alin. (2), lit. c), art. 324 și alin. (1), art. 290 Cod penal.

Avocatul a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procurorul s-a pronunțat pentru recunoașterea lui XXXXXXXXXXXX, vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328, alin. (3), lit. a), art. 179, alin. (2), lit. c), art. 324 și alin. (1), art. 290 Cod penal, cu aplicarea unei pedense în baza alin. (1) art. 328 Cod penal sub formă de amendă 300 (trei

pedepse în baza alin. (1), art. 320 Cod penal, sub formă de amendă 500 (cinci sute), unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 02 (doi) ani; în baza alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, sub formă de 02 (doi) ani închisoare; în baza alin. (2), lit. c), art. 324 Cod penal, sub formă de 05 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 6000 (șase mii) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 07 (șapte) ani; în baza alin. (1), art. 290 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate a solicitat aplicarea pedepsei definitive de 07 (șapte) ani închisoare, cu amendă în mărime de 6700 (șase mii șapte sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sfera publică pe un termen de 09 (nouă) ani.

Cauza a parvenit în instanță la 09 octombrie 2015, fiind examinată în termen de 02 (doi) ani, 07 (șapte) luni, 09 zile.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța

C O N S T A T Ă :

xxxxxxxxxxxxx, este învinuit de organul de urmărire penală, în aceea că, el deținând funcția de Șef de sector nr. xxx PP xxxxxxxx, a IP Cantemir, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP xxxxxxxx, nr. 31-ef. din 07.03.2013, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g), din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căroră, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern;

contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320, din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și

libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, folosindu-se de situația de serviciu, din interes personal, fără a întreprinde măsurile de rigoare, cât și fără a efectua cercetările necesare și acțiuni de înregistrare în modul stabilit a cazului, care sunt obligatorii în asemenea cazuri, subminând autoritatea Organului de Poliție, la 16.06.2015, în jurul orelor 17:00, fără permisiunea cet. xxxxxxxxxxxx, a pătruns ilegal în salonul mijlocului de transport de model Mercedes xxxxxxxx, înregistrat cu numere de înmatriculare CC xxxxxxxx CK, ce aparține cu drept de folosință cet. xxxxxxxx și care staționa lângă gospodăria ultimului, situată în satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, depășind în mod vădit limitele drepturilor prevăzute de art. 18-23 a Legii cu privire la poliție și statutul polițistului, contrar prevederilor art. 427-430 Cod Contravențional, fără acordul cet. xxxxxxxxxxxx, a efectuat ilegal percheziția mijlocului de transport sus menționat, în urma căreia a ridicat un set de acte privind înmatricularea automobilului, cheile acestuia și o factură fiscală, cauzând astfel daune în proporții considerabile.

Tot el, fiind persoană publică, deținând funcția de Șef de sector nr. xxx PP xxxxxxx, a IP Cantemir, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP xxxxxxx, nr. 31-ef. din 07.03.2013, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g), din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern;

contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320, din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și

nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului; art. 28 alin. (1), lit. h), al aceleiași Legi, potrivit căruia, polițistului îi este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale, în perioada lunii decembrie a anului 2014, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, a extorcat și primit pentru sine bani în sumă de 1500 lei BNM, de la cet. xxxxxxxxxxxx, pentru a nu întocmi proces-verbal contravențional cu privire la conducerea de către ultimul a mijlocului de transport fără permis și în stare de ebrietate alcoolică și pentru a nu-l atrage la răspundere contravențională sau penală pentru aceste fapte, adică pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, sau contrar acestora, sumă de bani pe care a primit-o în satul xxxxxxxxxxx raionul Cantemir.

Tot el, fiind persoană publică, numit, deținând funcția de Șef de sector nr. xxxx PP xxxxxxxxxxx, a IP Cantemir, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP xxxxxxxxxxx, nr. 31-ef. din 07.03.2013, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g), din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern;

acționând contrar prevederilor Legii nr. 130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, știind cu certitudine că, păstrarea ilegală a munițiilor este interzisă și este pasibilă de răspundere penală, păstra ilegal la domiciliu patru cartușe care conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 330 din 22.09.2015, sunt muniții – cartușe scurte 9mm (9x18mm) de producere de uzină destinate pentru trageri din pistoale de producere URSS „PM”.

Faptele incriminate lui xxxxxxxxxxxx, de către organul de urmărire penală sunt încadrate în normele penale, prevăzute de alin. (1), art. 328 Cod penal, conform indicilor: depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice; de alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, conform indicilor: pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu; de alin. (2), lit. a), art. 324 Cod penal

negare, cu folosirea situației de serviciu, de alin. (2), lit. c), art. 324 Cod penal, conform indicilor: corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, săvârșite cu extorcare de bunuri și de alin. (1), art. 290 Cod penal, conform indicilor: păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

Inculpatul xxxxxxxxxxxx, fiind audiat în ședința de judecată, nu a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor imputate, declarând instanței de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, l-a cunoscut, relațiile erau normale, cunoștea că activează ca pădurar și este posesor de auto. Pe martorul xxxxxxxxxxxxxx, nu l-a cunoscut și în prezent nu-l cunoaște. Pe data de 15 iunie 2015 și nu pe 16 iunie 2015, conform învinuirii, fiind în exercitarea funcțiilor de serviciu împreună cu xxxxxxxxxxxx, se deplasa spre satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir. În timpul deplasării a văzut automobilul de model Mercedes condus de către partea vătămată xxxxxxxxxxxx și cunoscând cu certitudine că, acesta este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a stopat automobilul. A fost stopat automobilul în satul xxxxxxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, lângă școală și a cerut actele la control. În automobil împreună cu partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx, se mai afla socrul acestuia, numele căruia nu-l cunoaște, și încă o altă persoană pe care l-a fel nu-l cunoaște după nume. Partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx l-a întrebat motivul stopării și i-a răspuns că pe motiv de conducere a mijlocului de transport fiind privat de acest drept. În timpul discuției de la partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx, se simțea un miros puternic de alcool. El l-a întrebat pe partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx, dacă a consumat ceva băuturi alcoolice și a scos telefonul mobil, și a început să-l filmeze. L-a întrebat, partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx a răspuns urât, l-a lovit cu mâna peste telefonul mobil, telefonul căzând în automobilul părții vătămate și brusc a pornit automobilul din loc. El fiind cu automobilul de serviciu, a inclus girofarul și a pornit din urma părții vătămate xxxxxxxxxxxxxx. Partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx conducea cu viteză mare și atunci a inclus și semnalul sonor, urmărindu-l. Ajungând la poarta domiciliului său, partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx, a stopat automobilul în mijlocul drumului. A văzut cum din automobil au coborât două persoane, una din ele avea un copil mic, și au fugit. Ajungând lângă automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxxxx, acesta stătea lângă poarta gospodăriei sale și cu cuvinte urâte a întrebat ce caută l-a el, ca să-i dovedească că este în stare de ebrietate alcoolică. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, de îndată a dorit să sară la bătaie, necătând că el era în uniforma de serviciu. El l-a evitat pe partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx și s-a dus să vadă telefonul său mobil care căzuse în automobilul părții vătămate. A luat el din automobil, doar telefonul său mobil și l-a telefonat pe xxxxxxxxxxxxxx, care la acel moment activa ca polițist și era locuitor al aceluiași sat. A dovedit să-l anunțe pe xxxxxxxxxxxx, că

partea vătămată xxxxxxxxxxxx a și sărit la bătaie, întreba de ce l-a oprit și ce are cu el. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, l-a apucat de uniforma de polițist și i-a rupt maioul, vrând să-l lovească. El l-a trântit pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, jos l-a pământ, însă nu avea cătușele, care se aflau în automobil. El s-a dus spre automobilul de serviciu să i-a cătușele și atunci partea vătămată xxxxxxxxxxxx, s-a ridicat și a intrat în ograda gospodăriei sale. Lângă automobil pe jos erau împrăștiate documente. În momentul când s-a dus spre automobilul de serviciu pentru a lua cătușele, de ei s-a apropiat mama părții vătămate xxxxxxxxxxxx, care striga „xxxxxxxxxxx liniștește-te și dăți seama ce faci”. După ce partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a intrat în ograda gospodăriei sale, a venit și xxxxxxxxxxxx, care a întrebat ce s-a întâmplat. El a povestit lui xxxxxxxxxxxx despre cele întâmplate. Jos lângă automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx erau împrăștiate niște acte și xxxxxxxxxxxx a întrebat ce e cu acele acte. El a răspuns lui xxxxxxxxxxxx că sunt ale părții vătămate xxxxxxxxxxxx. xxxxxxxxxxxx, a întocmit un act de ridicare a actelor, în prezența mamei părții vătămate xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, care a și semnat, deoarece au fost ridicate actele, numărul de înmatriculare a automobilului și cheile de contact. Nu ține minte dacă o copie a actului (procesului-verbal) de ridicare a actelor a fost înmânat sau nu lui xxxxxxxxxxxx. xxxxxxxxxxxx, îi ruga să-l lase în pace pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, deoarece a servit vin și este obosit. El a spus lui xxxxxxxxxxxx că i-au actele și cheile de contact de la automobil pentru ca partea vătămată xxxxxxxxxxxx să nu pornească din nou cu automobilul, așa cum se afla în stare de ebrietate alcoolică și era agresiv. Despre acest caz a fost făcută o înștiințare telefonică. După ce au plecat de la fața locului, aproximativ peste 30 minute, au revenit la xxxxxxxxxxxx și cunoscând că soțul acesteia este conducător auto, i-a dat cheile de contact de la automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, și i-a spus să dea automobilul din mijlocul drumului. Actele automobilului și numărul de înmatriculare au rămas l-a el. Aproximativ a doua săptămână de la caz, el împreună cu polițistul xxxxxxxxxxxx, se afla în biroul de serviciu din sediul Primăriei xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, când a venit partea vătămată xxxxxxxxxxxx și l-a rugat să-i întoarcă numărul de înmatriculare a automobilului. Materialul pe acest caz se afla în gestiunea polițistului xxxxxxxxxxxx, care a întocmit pe acest caz proces contravențional privind ultragierea colaboratorului de drept. Au fost făcute xerox la toate actele și originalele au fost întoarse părții vătămate xxxxxxxxxxxx. În acele acte nu se afla nici o factură fiscală. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a semnat că a primit actele și nu a avut nici o obiecție, nu a invocat lipsa la careva document. După aceasta, la două zile, polițistul xxxxxxxxxxxx, l-a telefonat și i-a spus că vine la el acasă împreună cu partea vătămată xxxxxxxxxxxx, să vorbească. Au venit la el și partea vătămată xxxxxxxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, l-a rugat ca în schimbul unor favoruri să nu-l mai documenteze. El a răspuns părții vătămate xxxxxxxxxxxx, să nu încalce

legea și că nu are nevoie de nimic. Partea vătămată xxxxxxxx a început a vorbi la un ton mai ridicat și plecând l-a amenințat că o să-i facă ceva. Pe cazul conflictului avut, partea vătămată xxxxxxxxxx, a fost sancționat de către procurorul xxxxxxxxxx. Mai apoi a aflat că partea vătămată xxxxxxxxxx, a depus o plângere precum că îi lipsește o factură fiscală.

La data de 04 septembrie 2015, se afla în satul xxxxxxxx raionul Cantemir, când au venit colaboratorii procuraturii și Centrului Național Anticorupție din Cahul. Aceștia i-au spus că este pornită o cauză penală și dispun de o ordonanță de percheziție. El s-a conformat cerințelor și a fost efectuată percheziția în procesul căreia se căuta o factură fiscală. În timpul percheziției factura fiscală nu a fost găsită și nici nu aveau de unde să o găsească deoarece nu exista. În timpul percheziției, în dormitorul său, au fost găsite patru cartușe de la pistolul de tip „xxxxxxx” și a fost pornită încă o cauză penală pentru păstrarea munițiilor. Ulterior el a contestat la Curtea de Apel Cahul, încheierea privind autorizarea petrecerii percheziției și a fost casată încheierea judecătorului de instrucție privind petrecerea percheziției în domiciliul său. Până la efectuarea percheziției în domiciliul său, o perioadă îndelungată, arma din dotare s-a aflat în camera de păstrare a armamentului din Inspectoratul de poliție Cantemir. Cartușele depistate în timpul percheziției, au fost procurate de către el personal.

Pe xxxxxxxx el nu-l cunoaște, l-a văzut pentru prima dată în instanța de judecată. Aflând că este pornită o cauză penală pe faptul că el ar fi primit bani de la această persoană, s-a interesat la colegii săi cine îl cunoaște pe xxxxxxxx. Cineva din colegi i-a răspuns că îl cunoaște. Făcând cunoștință cu materialele cauzei penale a constatat că, din declarații rezultă că în luna decembrie 2014, acesta i-ar fi dat bani. Pe 10 noiembrie 2014, el a primit automobilul de serviciu de model Dacia și nu mai avea automobil de serviciu de model VAZ xxxxxxxx. Automobilul de model VAZ xxxxxxxx, era întărit după polițistul xxxxxxxx. El pe xxxxxxxx, nu-l cunoaște, careva sume de bani de la el nu a primit. Consideră că, xxxxxxxx, a declarat că i-a dat bani, din cauza părții vătămate xxxxxxxx, care la amenințat că va fi pedepsit. Persoana pe nume xxxxxxxxxx, la fel nu cunoaște.

În cadrul cercetării judecătorești au fost examinate următoarele probe administrate de părți.

Partea vătămată xxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe inculpatul xxxxxxxx, până la caz l-a cunoscut, relațiile erau normale. La data de 18 iunie 2015, se deplasa la volanul automobilului de model Mercedes cu număr de înmatriculare CC xxxxxxxx, spre casa sa, dinspre satul xxxxxxxx spre satul xxxxxxxx raionul Cantemir. Pe stradă lângă școala din satul xxxxxxxx raionul Cantemir. s-a întâlnit cu un automobil de serviciu al

poliției. La automobilul respectiv a fost inclus girofarul, însă el pe motiv că nu dispunea de revizia tehnică la automobil, nu a stopat. El continua deplasarea spre casă și echipajul poliției s-a luat din urma sa, însă el iarăși nu a stopat. Ajungând acasă la domiciliul său din satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, a lăsat automobilul l-a poartă și a intrat în ogradă. După câteva clipe a ajuns și echipajul poliției și l-a văzut pe inculpatul xxxxxxxxxxxx. A ieșit l-a poartă să discute cu polițistul și au început să se contrazică. A început el să se contrazică cu inculpatul xxxxxxxxxxxx și să se întindă, din motiv pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal. Anterior inculpatul xxxxxxxxxxxx, i-a ridicat arma de vânătoare, i-a aplicat amenzi mari. El nu a sărit la bătaie la inculpatul xxxxxxxxxxxx. Însă în urma conflictului avut cu inculpatul xxxxxxxxxxxx, i-a deteriorat uniforma de serviciu a acestuia. Mama sa, xxxxxxxxxxxx a văzut cum el cu inculpatul xxxxxxxxxxxx, se întindeau. După conflictul avut el a intrat în ogradă. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, a luat din automobil cheile de contact, actele automobilului, numerele de înmatriculare a automobilului și o factură fiscală privind eliberarea masei lemnoase unei persoane. După aceasta, aproximativ pe la orele 22 și 00 minute, inculpatul xxxxxxxxxxxx, a adus cheile de contact și le-a dat părinților. Peste câteva zile a mers la Postul de poliție nr. xxxx xxxxxxxxxxxx, și a achitat amenda pentru încălcările admise. A fost el sancționat de către Procuratura Cantemir, pentru nesupunere colaboratorului de poliție. Actele ce au fost luate și numărul de înmatriculare a automobilului, i-au fost eliberate. Primind actele a spus că lipsește o factură fiscală privind eliberarea masei lemnoase. În birou la momentul eliberării actelor și numărului de înmatriculare, era prezent și polițistul xxxxxxxxxxxx, însă obiecții referitor la lipsa facturii fiscale a înaintat inculpatului xxxxxxxxxxxx. Pentru factura fiscală respectivă el a achitat suma de 3500 lei, deoarece factura fiscală a fost eliberată pe numele unei persoane fizice xxxxxxxxxxxx, la eliberarea masei lemnoase și în lipsa acestei facturi fiscale a fost nevoit să scrie o altă factură fiscală. Până la eliberarea masei lemnoase către xxxxxxxxxxxx, acesta a achitat costul de 3500 lei, însă din motive climaterice nu și-a ridicat masa lemnoasă. Suma de 3500 lei, a fost achitată de către el personal, la inițiativa sa personală, deoarece trebuia să prezinte darea de seamă și lipsea factura fiscală. După primirea actelor, la un interval de timp, împreună cu xxxxxxxxxxxx, din propria sa inițiativă a mers la domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx, pentru a se înțelege să fie totul bine. Nu ține minte care a fost reacția inculpatului xxxxxxxxxxxx, la solicitarea sa. El nu l-a amenințat pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, că dacă nu dorește să fie bine, va fi altfel. Cu cerere pe cazul dat, pentru a-și apăra drepturile sale, către organele de drept, s-a adresat peste o lună și ceva de la caz. Singur el a hotărât să se adreseze cu cerere către procuratură.

Faptul că, inculpatul xxxxxxxxxxxx, a pătruns în automobil și a ridicat actele,

a văzut mama sa, xxxxxxxxxxxx, însă el nu a văzut. El nu a permis inculpatului xxxxxxxxxxxx, să pătrundă în automobil, automobilul nu era încuiat. În urma acțiunilor inculpatului xxxxxxxxxxxx, i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral. Consideră că, prejudiciul material și moral cauzat de către inculpatul XXXXXXXXXXXX Vladimir, rezultă din faptul că acesta i-a ridicat arma de vânătoare, i-a aplicat amenzile cele mai mari. Întrădevăr el la acel moment era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, însă nu se afla în stare de ebrietate alcoolică. Proprietar al automobilului Mercedes este xxxxxxxxxxxx. Referitor la acest automobil el deținea procură care la data de 18 iunie 2015, era valabilă. Referitor la xxxxxxxxxxxx, la rândul său și el deținea procură pe acest automobil, însă de iure, proprietar era un cetățean al Bulgariei, pe care el nu-l cunoaște.

Martorul xxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, este fiul său, pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, până la caz nu l-a cunoscut, relații nu au avut. Data, luna, anul, nu ține minte, între orele 16.00 și 17.00, se afla acasă în satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir. A auzit gălăgie la poarta părții vătămate xxxxxxxxxxxx, care locuiește peste două case de ea. Auzind gălăgie s-a îndreptat spre acel loc și a văzut cum partea vătămată xxxxxxxxxxxx, se întindea cu inculpatul xxxxxxxx. Apropiindu-se a întrebat ce-i cu această gălăgie și ei s-au liniștit. Apoi partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a intrat în ogradă, iar inculpatul xxxxxxxxxxxx, a rămas în stradă. Cunoaște că, inculpatul xxxxxxxxxxxx, este polițist, însă ce funcție are nu cunoaște. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, era cu un automobil al poliției, îmbrăcat în maiou albastru, pantaloni albaștri, însă consideră că aceasta nu este uniformă de polițist și nici nu cunoaște cum arată uniforma de polițist. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, a scos numerele de înmatriculare de la automobil, a urcat în automobil părții vătămate xxxxxxxxxxxx și a luat cheile de contact și a mai făcut ceva, însă ce anume nu a văzut. Nu a văzut ca inculpatul xxxxxxxxxxxx, să i-a din automobil careva acte, documente. Ea personal și nici partea vătămată xxxxxxxxxxxx, nu a permis inculpatului xxxxxxxxxxxx, să între în automobil. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, a întocmit ceva în formă scrisă, a pus-o să semneze și a plecat. După aproximativ două ore a auzit claxonând la poartă și era inculpatul xxxxxxxxxxxx, care i-a adus cheile de contact ale automobilului și a pus-o să semneze că a primit cheile de contact. Dându-i cheile de contact, i-a spus să nu le transmită părții vătămate xxxxxxxxxxxx, însă din ce cauză nu i-a spus. În ce stare se afla partea vătămată xxxxxxxxxxxx, ea nu a văzut deoarece acesta a intrat în ogradă. Cauza conflictului dintre partea vătămată xxxxxxxxxxxx și inculpatul xxxxxxxxxxxx, nu cunoaște și nici nu l-a întrebat pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, cauza conflictului.

Martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, până la caz l-a cunoscut ca sătean. Pe inculpatul

xxxxxxxxxx, până la caz nu l-a cunoscut, au fost colegi de serviciu. În luna mai 2015, activa în calitate de inspector de sector al postului de poliție satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, al Inspectoratului de poliție Cantemir. Seara trebuia să se afle în serviciu împreună cu inculpatul xxxxxxxxxxxx. A fost telefonat de către inculpatul xxxxxxxxxxxx care i-a spus să vină la domiciliul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, din satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir. El s-a deplasat l-a solicitare și ajungând la fața locului, partea vătămată xxxxxxxx, nu se afla în stradă, iar inculpatul xxxxxxxxxxxx, avea maioul de la uniformă deteriorat (rupt) și pantalonii prăfuiți. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, i-a spus că, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a lăsat automobilul în stradă și a intrat în ogradă. În stradă se mai afla și mama părții vătămate xxxxxxxx. Lângă automobil, jos a găsit niște acte și cheile de contact a automobilului. Ridicând de jos acele acte a văzut că sunt documentele automobilului, însă careva factură fiscală nu era. El a întocmit un proces-verbal de ridicare a acestor documente și cheilor de contact, în prezența mamei părții vătămate, xxxxxxxxxxxx, care a și semnat procesul-verbal. Mama părții vătămate xxxxxxxxxxxx, i-a rugat să-l lase în pace pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx deoarece acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică. În automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, atât el cât și inculpatul xxxxxxxxxxxx nu au intrat. Cunoștea că partea vătămată xxxxxxxxxxxx, conducea acel automobil, însă cine este proprietarul nu cunoaște. După întocmirea procesului-verbal de ridicare a actelor și cheilor de contact de la automobil, au plecat, automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, rămânând în stradă. Aproximativ peste 30 minute, au revenit la fața locului și au înmănat cheile de contact de la automobil, mamei părții vătămate xxxxxxxxxxxx, spunându-i să nu le transmită părții vătămate. Nu au transmis cheile de contact de la automobil părții vătămate xxxxxxxxxxxx, deoarece acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică. Cunoaște că în biroul de serviciu al inculpatului xxxxxxxxxxxx și în automobilul de serviciu au fost efectuate percheziții căutându-se un bon fiscal pe numele părții vătămate xxxxxxxxxxxx și o factură fiscală, însă nu au fost găsite.

Martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, îl cunoaște, sunt cumetri. Pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, îl cunoaște sunt colegi de serviciu, relațiile sunt de prietenie. Data, luna nu ține minte, într-o zi de sâmbătă, după amiază, la el acasă a venit partea vătămată xxxxxxxxxxxx, care era cu automobilul și l-a rugat să-i arăte unde trăiește inculpatul xxxxxxxxxxxx. Împreună s-au dus la domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx și acesta a ieșit la poartă. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a coborât din automobil și împreună cu inculpatul xxxxxxxxxxxx, s-au dat într-o parte și au discutat. A înțeles el că, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a venit la inculpatul xxxxxxxxxxxx, cu scopul de a se împăca, deoarece a fost prins în stare de ebrietate alcoolică la volan. În discuția purtată, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, nu a întrebat pe

volanul în discuția purtata, partea vătămata xxxxxxxxxxxx, nu a știut pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, despre careva factură fiscală, sau că are careva pierdere. În timpul discuției a auzit cum partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a încercat să-l influențeze pe inculpatul xxxxxxxxxxxx. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, a răspuns părții vătămate xxxxxxxxxxxx, ca să nu încalce legea și nu va fi pedepsit. La plecare, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, l-a amenințat într-un fel pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, spunându-i că o să-i facă ceva. La data de 10 noiembrie 2014, au primit în dotare automobil de serviciu de model xxxxxxxxxxxx, care a fost întărit după șefii de post al sectorului de poliție nr. xxxxxxxxxxxx. Automobilul de serviciu de model VAZ xxxxxxxxxxxx, era întărit după șeful de post xxxxxxxxxxxx.

Martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, până la caz l-a cunoscut, a activat ca pădurar, relațiile au fost de serviciu. Pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, până la caz nu l-a cunoscut, relațiile au fost de lucru. Activând ca șef al ocolului silvic xxxxxxxxxxxx, nu a primit nici o interpelare de la careva organ, privind eliberarea copiei de pe careva factură fiscală, ca fiind pierdută de către partea vătămată xxxxxxxxxxxx. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, nu putea achita careva sume de bani pentru careva factură fiscală, pretinsă a fi pierdută. Din anul 2012, la eliberarea masei lemnoase, facturile fiscale se eliberează conform unui program computerizat, prin intermediul calculatorului. În caz de pierdere a facturii fiscale eliberate, în memoria calculatorului este păstrată informația și există posibilitatea eliberării duplicatului facturii fiscale. În anul 2015, nu a existat nici un caz ca partea vătămată xxxxxxxxxxxx, să fi pierdut careva factură fiscală. Facturile fiscale sunt eliberate de către contabilitate, fiind în responsabilitatea contabilei. În caz de pierdere a facturii fiscale, ori de eliberare a duplicatului, el ca șef al ocolului silvic este în cunoștință de cauză. Nu a existat nici un caz de eliberare a facturii fiscale și ca masa lemnoasă să nu fie ridicată. Pădurarului responsabil de eliberarea masei lemnoase, nu i se eliberează facturi fiscale. Celui ce procură masa lemnoasă, după achitarea costului i se eliberează factura fiscală în două exemplare, care la primirea masei lemnoase semnează pe factura fiscală despre primire și un exemplar al facturii fiscale este înmânat pădurarului ce eliberează masa lemnoasă, iar alt exemplar rămâne la cel ce a procurat.

Martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, îl cunoaște ca sătean, relațiile sunt de săteni. Pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, nu-l cunoaște, relații nu au. În toamna anului 2014, data, luna nu ține minte, spre seară, se deplasa la volanul automobilului de model VAZ xxxxxxxxxxxx, număr de înmatriculare nu ține minte. Se deplasa el cu automobilul de la discoteca din satul xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, l-a un prieten de al său pe prenume Ion, numele de familie nu cunoaște. Împreună cu el în automobil se mai aflau xxxxxxxxxxxx și prietena acestuia pe prenume xxxxxxxxxxxx, numele de familie nu cunoaște. Deplasându-se pe timpul din satul

xxxxxxxxx, numele de familie nu cunoaște. Depășindu-se pe traseul din satul xxxxxxxxx raionul Cantemir, a fost stopat de către un polițist pe nume xxxxxxxx, care era împreună cu inculpatul xxxxxxxx care a cerut actele la control. Polițiștii erau cu un automobil VAZ xxxxxxxx. În timpul discuției duse cu inculpatul xxxxxxxx, a mers vorba că se afla în stare de ebrietate alcoolică. El avea la el doar actele automobilului, însă permisul de conducere nu-l avea. Inculpatul xxxxxxxx, a spus că îl va duce la Inspectoratul de poliție din Cantemir și el nu a dorit. Inculpatul xxxxxxxx, i-a spus că dacă nu dorește să meargă la Inspectoratul de poliție Cantemir, să se înțeleagă. El a început vorba despre bani, iar polițiștii au concretizat suma. După ce el a propus bani, inculpatul xxxxxxxx, a urcat împreună cu al doilea polițist în automobil, au discutat ceva și ieșind au spus suma de 1500 lei, însă cine concret dintre polițiști a spus suma nu ține minte. La fața locului a venit fratele său xxxxxxxx, care a fost telefonat de către cineva. El a vorbit cu fratele său, xxxxxxxx, spunându-i despre bani, apoi a mers acasă în satul xxxxxxxx raionul Cantemir, de unde a luat suma de 1500 lei și s-a întors înapoi. Întorcându-se înapoi a dat banii fratelui său, xxxxxxxx, care s-a dus și a dat banii însă cui și în ce sumă nu știe. Personal nu a văzut momentul transmiterii banilor. Pe fratele său, xxxxxxxx nu l-a întrebat care au fost circumstanțele. Pe cazul dat a fost audiat o singură dată. Pentru a fi audiat a fost luat de acasă de către partea vătămată xxxxxxxx, dus în satul xxxxxxxx raionul Cantemir, la Primărie unde a și fost audiat. Declarațiile respective au fost depuse la o lună, două după cazul de transmitere a banilor. În orașul Cahul, pentru a depune cerere la Procuratură, pe acest caz nu a fost. Plângere pe acest caz, la organele competente nu a depus și nu a dorit să depună. Nu cunoaște din care motive, însă într-o zi a venit la el partea vătămată xxxxxxxx și i-a spus să meargă în satul xxxxxxxx raionul Cantemir, să depună plângere și el a fost de acord. Din momentul cazului și până la momentul audierii în instanța de judecată, cu inculpatul xxxxxxxx, nu s-a mai întâlnit și nu a fost influențat de către acesta la darea declarațiilor. Pretenții față de inculpatul xxxxxxxx nu are.

Martorul xxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxx, îl cunoaște ca locuitor al satului xxxxxxxx raionul Cantemir. Pe inculpatul xxxxxxxx, îl cunoaște, relațiile sunt de serviciu. În vara anului 2015, data, luna, nu ține minte, împreună cu inculpatul xxxxxxxx, se afla în biroul de serviciu din satul xxxxxxxx raionul Cantemir, când a venit partea vătămată xxxxxxxx și a primit de la inculpat careva acte. Ce acte a primit partea vătămată, el nu știe. La primirea actelor, partea vătămată xxxxxxxx a semnat spunând că totul este în regulă și a plecat. Automobilul de serviciu Dacia Logan, a fost primit de către inculpatul xxxxxxxx, în luna noiembrie 2014, În anul 2014, responsabil de automobilul de serviciu VAZ

xxxxxxxxxx, era el și nu era condus de către inculpatul xxxxxxxxxxxx. În biroul de serviciu și automobilul de serviciu al inculpatului xxxxxxxxxxxx, au fost efectuate percheziții în care se căuta o factură fiscală, însă nu a fost găsită. El a auzit careva zvonuri că, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, oferea bani cetățenilor ca aceștia să depună plângeri împotriva inculpatului xxxxxxxxxxxx.

Martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, nu-l cunoaște. Pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, îl cunoaște din anul 2002, sunt colegi de serviciu, relațiile sunt bune. Din spusele colegilor de serviciu al Inspectoratului de poliție Cantemir, a auzit că la domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx a fost petrecută o percheziție în rezultatul căreia au fost găsite cartușe, însă de ce calibru, numărul și seria nu cunoaște. Inculpatul xxxxxxxxxxxx, avea armă din dotare de model PM cu 16 cartușe de luptă. Arma din dotare a inculpatului XXXXXXXXXXX Vladimir și cartușele de luptă se păstrau în camera de păstrare a armelor din cadrul Inspectoratului de poliție Cantemir. Cunoaște că conform Registrului de predare-primire a armamentului din camera de păstrare a armamentului a Inspectoratului de poliție Cantemir, o perioadă lungă de timp, luna septembrie 2015, inculpatul xxxxxxxxxxxx, nu a ridicat arma din dotare. În momentul verificării registrului armamentului din dotare, careva neajunsuri la arma din dotare a inculpatului xxxxxxxxxxxx, nu au fost depistate.

Probele învinuirii sunt constituite din declarațiile părții vătămate, xxxxxxxxxxxx, declarațiile martorilor xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, procesul-verbal de percheziție în domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx raportul de constatare tehnico-științifică nr. xxxxxxxxxxxx, din 22 septembrie 2015, SD-DVD cu imaginile filmate în cadrul percheziției în domiciliul și biroul de serviciu al inculpatului xxxxxxxxxxxx, cartușele depistate în timpul percheziției și recunoscute în calitate de corp delict, și documentele anexate la cauza penală.

Analizând probele expuse și elucidând situația dată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor imputate inculpatului xxxxxxxxxxxx, din care considerente acesta urmează a fi achitat.

Inculpatul xxxxxxxxxxxx, atât la urmărirea penală, cât și în ședința instanței de judecată vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut.

1). Ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, instanța de judecată reține că inculpatul xxxxxxxxxxxx a indicat că, la data de 18 iunie 2015 și nu 16 iunie 2015, conform învinuirii aduse, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a întreprins măsuri pentru a stopa automobilul condus de partea vătămată xxxxxxxxxxxx, despre care cunoștea că este privat de dreptul de a conduce

mijloace de transport. In automobil împreună cu partea vătămată xxxxxxxxxxxx se mai afla socrul acestuia, numele căruia nu-l cunoaște, și încă o altă persoană pe care l-a fel nu-l cunoaște după nume. În timpul discuției purtate cu partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a simțit un miros puternic de alcool. La întrebarea adresată părții vătămate xxxxxxxxxxxx, dacă a consumat băuturi alcoolice acesta a răspuns urât și lovindu-l peste mâna în care ținea telefonul mobil și filma, a pornit brusc automobilul și a plecat, telefonul mobil căzând în automobilul părții vătămate. El fiind cu automobilul de a inclus girofarul și a pornit din urma părții vătămate xxxxxxxxxxxx. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, conducea cu viteză mare și atunci a inclus și semnalul sonor, urmărindu-l. Ajungând la poarta domiciliului său, partea vătămată xxxxxxxxxxxx a stopat automobilul în mijlocul drumului, din automobil au coborât acele două persoane ce erau împreună cu partea vătămată și au fugit. Ajungând lângă automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, acesta stătea lângă poarta gospodăriei sale și cu cuvinte urâte a întrebat ce caută l-a el, ca să-i dovedească că este în stare de ebrietate alcoolică. Între ei s-a iscat un conflict în procesul căruia partea vătămată xxxxxxxxxxxx, nu se supunea cerințelor legitime ale inculpatului xxxxxxxxxxxx, care era pe uniformă și în exercitarea atribuțiilor de serviciu. A luat el din automobil, doar telefonul său mobil și l-a telefonat pe xxxxxxxxxxxx, care la acel moment activa ca polițist și era locuitor al aceluiași sat, să vină în ajutor. În timpul altercației partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a sărit la bătaie, întreba de ce l-a oprit și ce are cu el, l-a apucat de uniformă de polițist și i-a rupt maioul, vrând să-l lovească. După ce a intervenit xxxxxxxxxxxx, care este mama părții vătămate xxxxxxxxxxxx, acesta a intrat în ograda gospodăriei sale. Lângă automobil pe jos au rămas împrăștiate documente. După ce partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a intrat în ograda gospodăriei sale, a venit și xxxxxxxxxxxx, căruia a povestit despre cele întâmplate. xxxxxxxxxxxx, a întocmit un act de ridicare a actelor, în prezența mamei părții vătămate xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, care a și semnat, deoarece au fost ridicate actele, numărul de înmatriculare a automobilului și cheile de contact. El a spus lui xxxxxxxxxxxx, că i-au actele și cheile de contact de la automobil pentru ca partea vătămată xxxxxxxxxxxx, să nu pornească din nou cu automobilul, așa cum se afla în stare de ebrietate alcoolică și era agresiv. Despre acest caz a fost făcută o înștiințare telefonică. După ce au plecat de la fața locului, aproximativ peste 30 minute, au revenit la xxxxxxxxxxxx și cunoscând că soțul acesteia este conducător auto, i-a dat cheile de contact de la automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, și i-a spus să dea automobilul din mijlocul drumului. Actele automobilului și numărul de înmatriculare au rămas l-a el. Aproximativ a doua săptămână de la caz, el împreună cu polițistul xxxxxxxxxxxx, se afla în biroul de serviciu din sediul Primăriei xxxxxxxxxxxx raionul Cantemir, când a venit partea vătămată xxxxxxxxxxxx și l-a rugat să-i întoarcă numărul de înmatriculare a automobilului. Materialul pe acest caz se

afla în gestiunea polițistului xxxxxxxxxxxx, care a întocmit pe acest caz proces-contravențional privind ultragierea colaboratorului de drept. Au fost făcute xerox la toate actele și originalele au fost întoarse părții vătămate xxxxxxxxxxxx. În acele acte nu se afla nici o factură fiscală. Partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a semnat că a primit actele și nu a avut nici o obiecție, nu a invocat lipsa la careva document. După aceasta partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a încercat să se împace cu el, oferindu-i careva favoruri, însă primind refuz l-a amenințat că o să-i facă ceva. Pe cazul conflictului avut, partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a fost sancționat de către procurorul xxxxxxxx. Mai apoi a aflat că partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a depus o plângere precum că îi lipsește o factură fiscală. El în automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, nu a pătruns, careva factură fiscală de la partea vătămată xxxxxxxxxxxx, nu a luat.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, de către organul de urmărire penală a fost imputat inculpatului xxxxxxxxxxxx, săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 Cod penal, conform indicilor: depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, cu indicii pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, organul de urmărire penală a reținut în sarcina inculpatului XXXXXXXXXXXX Vladimir, că dânsul,

deținând funcția de Șef de sector nr. xxx PP xxxxxxxx, a IP Cantemir, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP xxxxxxxx, nr. 31-ef. din 07.03.2013, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g), din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căroră, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern;

contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul

polițistului nr. 320, din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, folosindu-se de situația de serviciu, din interes personal, fără a întreprinde măsurile de rigoare, cât și fără a efectua cercetările necesare și acțiuni de înregistrare în modul stabilit a cazului, care sunt obligatorii în asemenea cazuri, subminând autoritatea Organului de Poliție, la 16.06.2015, în jurul orelor 17:00, fără permisiunea cet. xxxxxxxx, a pătruns ilegal în salonul mijlocului de transport de model Mercedes E250, înregistrat cu numere de înmatriculare CC xxxxxxxx CK, ce aparține cu drept de folosință cet. Chihai Ion și care staționa lângă gospodăria ultimului, situată în satul Capaclia raionul Cantemir, depășind în mod vădit limitele drepturilor prevăzute de art. 18-23 a Legii cu privire la poliție și statutul polițistului, contrar prevederilor art. 427-430 Cod Contravențional, fără acordul cet. xxxxxxxx, a efectuat ilegal percheziția mijlocului de transport sus menționat, în urma căreia a ridicat un set de acte privind înmatricularea automobilului, cheile acestuia și o factură fiscală, cauzând astfel daune în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate xxxxxxxx, a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1), Cod penal, cu indicii: - „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice” și infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (3), lit. a), Cod penal, conform indicilor: „pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu”.

Instanța de judecată reține că, în cadrul cercetării judecătorești încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului xxxxxxxxxxxx, în baza acestor norme penale nu și-a găsit confirmare. Or, o încadrare juridică a acțiunilor inculpatului xxxxxxxxxxxx, în baza acestor norme penale, de către procuror nu a fost efectuată.

Instanța de judecată reține că în conformitate cu alin. (1) și (2), art. 113 Cod

penal, se considera calificarea a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

(2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Astfel, calificarea infracțiunii conform normei de drept material citată, constituie stabilirea caracterului penal al unei fapte, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acelei infracțiuni. Încadrarea juridică constituie operațiunea realizată de către organul de urmărire penală, prin care se stabilește concordanța deplină între acțiunea concretă săvârșită de către făptuitor și norma penală specială care incriminează acea acțiune, precum și în raport cu dispozițiile penale generale aplicabile faptei comise.

Instanța de judecată reține că, în speța dată, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, procurorul a efectuat calificarea oficială a infracțiunilor fără stabilirea caracterului penal al faptelor de depășirea atribuțiilor de serviciu și de violarea domiciliului, fără determinarea în faptele respective a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența infracțiunilor prevăzute la alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, nu a stabilit concordanța deplină între acțiunea concretă săvârșită de către inculpatul xxxxxxxxx și norma penală prevăzută la articolele respective.

Instanța de judecată reține că, conform învinuirii aduse inculpatului xxxxxxxxxx, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, suntem în prezența unui concurs ideal de infracțiuni când printr-o singură acțiune a inculpatului au fost prejudiciate mai multe obiecte juridice apărute de diferite articole din Codul penal.

Conform alin. (2) și (3), art. 281 CPP, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă:.... formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din [Codul penal](#) care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

(3) În cazul în care învinuitul este tras la răspundere pentru săvârșirea mai multor infracțiuni care urmează a fi încadrate juridic în baza diferitelor articole, alineate sau litere ale articolului din [Codul penal](#), în ordonanță se arată care anume infracțiuni au fost săvârșite și articolele, alineatele sau literele articolelor care prevăd răspunderea pentru aceste infracțiuni.

Conform art. 296 alin. (2), CPP, rechizitoriul se compune din două părți, expunerea și dispozitivul.... Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui

Instanța de judecată reține că, procurorul la înaintarea învinuirii inculpatului xxxxxxxxxxxx, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, și la întocmirea rechizitorului s-a limitat la indicarea mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunilor, și consecințele acestora, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Totodată conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, inculpatul xxxxxxxxxxxx, este tras la răspundere penală pentru săvârșirea a două infracțiuni care urmează a fi încadrate juridic în baza diferitelor articole, diferitele capitole din Codul penal.

f/d 322-324; 332-339;

Or, infracțiunea prevăzută la alin. (1), art. 328 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor prevăzute la capitolul XV Cod penal, infracțiuni contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, pe când infracțiunea prevăzută la alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor prevăzute la capitolul V Cod penal, infracțiuni contra drepturilor politice, de muncă și a altor drepturi constituționale ale cetățenilor.

Procurorul fără a efectua o calificare oficială a infracțiunilor respective, incriminate inculpatului xxxxxxxxxxxx cu stabilirea caracterului penal al faptelor, cu indicarea mijloacelor și modului de săvârșire și consecințelor acestora, caracterului vinei, motivelor, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în faptele comise a condițiilor cerute de norma prevăzută la alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, s-a limitat la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului xxxxxxxxxxxx, concomitent în baza acestor două articole, cu indicarea articolului, aliniatului și literei.

Astfel, procurorul în actul de învinuire efectuând calificarea infracțiunii de depășirea atribuțiilor de serviciu (alin. (1), art. 328 Cod penal), a indicat ca semne calificative pentru încadrarea juridică a faptei, ... săvârșirea de către o

persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, și tot odată semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei și în limitele alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, ... pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu.

f/d 322-324;

În dispozitivul rechizitoriului a indicat aceleași semne calificative pentru încadrarea juridică a faptei în baza alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal.

Instanța de judecată constată că, atât actul de acuzare inițial, cât și dispozitivul rechizitoriului nu cuprinde o calificare oficială a infracțiunilor respective, incriminate inculpatului xxxxxxxxxxxx, cu stabilirea caracterului penal al faptelor imputate, cu indicarea mijloacelor și modului de săvârșire și consecințele acestora, caracterului vinei, motivelor, încadrarea în textul de lege care le prevede și le sancționează, și determinarea în faptele comise de depășirea atribuțiilor de serviciu, a condițiilor cerute de norma prevăzută la alin. (1), art. 328, Cod penal și de violarea de domiciliu, a condițiilor cerute de norma prevăzută la alin. (3), art. 179 Cod penal.

Instanța de judecată reține că, infracțiunea prevăzută la alin. (1), art. 328 Cod penal, se consumă din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege, caracterul considerabil al daunelor cauzate se stabilește luându-se în considerare gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Ce se referă la daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, se înțelege după caz, vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; leziunile corporale care nu împiedică un prejudiciu pentru sănătate; daunele materiale care nu ating proporțiile mari.

Instanța de judecată reține că, procurorul în actul de învinuire, la indicarea mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 328 Cod penal, consecințele ei, caracterului ei, cât și în dispozitivul rechizitoriului, s-a limitat la o expunere vagă, indicând ca consecințe a acțiunilor inculpatului

xxxxxxxxxx, cauzând astfel daune în proporții considerabile.

Instanța de judecată reține că, procurorul nu a determinat dacă au fost depășite în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege inculpatului, dacă ca rezultat al acțiunilor inculpatului xxxxxxxxxxxx, au fost sau nu produse daune în proporții considerabile, dacă da cui au fost produse aceste daune în proporții considerabile, în ce constă aceste daune considerabile.

Astfel, în ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, procurorul nu a constatat în fapta imputată inculpatului xxxxxxxxxxxx, a producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate xxxxxxxxxxxx.

Tot odată instanța de judecată reține că, în ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, inculpatul xxxxxxxxxxxx, deține funcția de șef al sectorului de poliție nr. 4 (Cociulia) al Inspectoratului de poliție Cantemir, al IGP al MAI, astfel, fiind persoană publică.

f/d 20;

Astfel, activitatea inculpatului xxxxxxxxxxxx, este strict reglementată, de Constituția Republicii Moldova, legislația pertinentă în vigoare alte acte normative departamentale din domeniu și regulamente interne care reglementează atribuțiile de serviciu, inclusiv și Fișa postului.

Una din sarcinile de bază conform Fișei postului (f/d 21-25), ale inculpatului xxxxxxxxxxxx este; pct. 3. Participă la realizarea politicii de stat privind apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor de atentate criminale, asigurarea ordinii și liniștii publice, combaterea criminalității.

La fel conform atribuțiilor de serviciu lit. d), a Fișei postului, organizează și asigură prevenirea și descoperirea crimelor, inclusiv menținerea ordinii publice și securității rutiere în raza de competență....

În ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, inculpatul xxxxxxxxxxxx, se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe uniformă și cu automobilul de serviciu.

În scop de menținere a ordinii publice și securității rutiere inculpatul xxxxxxxx, a stopat pentru control mijlocul de transport condus de către partea vătămată xxxxxxxx, despre care cunoștea cu certitudine că era privat de dreptul de a conduce vehicule. În timpul conversației cu partea vătămată xxxxxxxx, a simțit un miros puternic de alcool de la acesta și continuându-și exercitarea atribuțiilor de serviciu a întreprins acțiuni de constatare dacă partea vătămată xxxxxxxx, a consumat sau nu băuturi alcoolice. Partea vătămată xxxxxxxx, privind întreținerea referitor la consumul de băuturi alcoolice, a permis...

auzindu încrederea reținerii la consumul de bauturi alcoolice, a pornit brusc automobilul și fără a reacționa la toate semnalele de a stopa automobilul a fugit de la fața locului.

Respectiv inculpatul xxxxxxxxxxxx, conducându-se de atribuțiile sale de serviciu l-a urmărit pe partea vătămată xxxxxxxxxxxx, până la domiciliul acestuia unde a fost stopat automobilul condus de partea vătămată.

În continuare în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, inculpatul xxxxxxxxxxxx, a întreprins măsuri de documentare a cazului, însă a fost opusă rezistență din partea părții vătămate xxxxxxxxxxxx.

Aceste circumstanțe sunt confirmate și de către partea vătămată xxxxxxxxxxxx

Astfel, în atare circumstanțe instanța de judecată reține constatarea cu certitudine că, toate acțiunile săvârșite de către inculpatul xxxxxxxxxxxx, au fost săvârșite în limitele competenței sale de serviciu.

Pe când infracțiunea imputată inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, (alin. (1), art. 328 Cod penal), depășirea atribuțiilor de serviciu, se realizează prin patru modalități faptice: săvârșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane cu funcție de răspundere; săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ; săvârșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial; săvârșirea unei acțiuni pe care nimeni și nici un fel de circumstanțe nu este în drept să le săvârșescă.

Astfel, în ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, procurorul nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra săvârșirea de către inculpatul xxxxxxxxxxxx, a infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 328 Cod penal, de depășire a drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, faptă ce se realizează doar prin cele patru modalități faptice enunțate supra.

Or, acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege se realizează printr-o acțiune a făptuitorului care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ, ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ.

Procurorul nu a prezentat în ședința de judecată că, inculpatul xxxxxxxxxxxx, prin acțiunile sale a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

În ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că inculpatul xxxxxxxxxxxx, a acționat în limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, fără a excede cadrul acestor drepturi și atribuții acordate prin lege.

Cu referire la învinuirea că, inculpatul xxxxxxxxx, în mod ilegal a luat din automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx, o factură fiscală, instanța de judecată reține următoarele.

În ședința de judecată nu și-a găsit confirmare că, inculpatul xxxxxxxxx, a pătruns în automobilul părții vătămate xxxxxxxxxxxx și a luat o factură fiscală privind eliberarea masei lemnoase unei persoane fizice, pe care nu a restituit-o părții vătămate.

Instanța de judecată reține că, conform art. 252 CPP, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

La fel în conformitate cu alin. (1) și (2), art. 254 CPP, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

(2) Activitatea organului de urmărire penală prevăzută la alin. (1), se efectuează și în cazul în care bănuitul sau învinuitul își recunoaște vinovăția.

Astfel, în ședința de judecată, incontestabil a fost demonstrat că, la momentul stopării mijlocului de transport condus de către partea vătămată xxxxxxxxxxxx, în mijlocul de transport se mai aflau două persoane printre care și socrul părții vătămate.

Instanța de judecată reține că, organul de urmărire penală încălcând normele de drept material prevăzute la art. 252 și 254 CPP, nu a stabilit acele două persoane și nu le-a interogat, întru a stabili, în ce stare se afla partea vătămată xxxxxxxxxxxx, care au fost acțiunile acestuia, care a fost motivul de a fugi de la fața locului și a nu se supune cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție, de a nu stopa automobilul la semnalul sonor și a girofarului și respectiv care au fost acțiunile inculpatului xxxxxxxxxxxx.

La fel organul de urmărire penală, în ordonanța de punere sub învinuire și în dispozitivul rechizitorului s-a limitat la indicarea unei fraze simple că, inculpatul xxxxxxxxxxxx, a ridicat în mod ilegal de la partea vătămată xxxxxxxxxxxx, o factură fiscală, fără a specifica ce fel de factură fiscală, seria și numărul, la ce se referă această factură fiscală, pe numele cui a fost eliberată factura fiscală.

Or, incontestabil este cunoscut faptul că, facturile fiscale sunt de o evidență

strictă.

Cu atât mai mult martorul xxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, activând în calitate de șef al ocolului silvic xxxxxxxxxx, nu a primit nici o interpelare de la careva organ, privind eliberarea copiei de pe careva factură fiscală, ca fiind pierdută de către partea vătămată xxxxxxxxxx. Partea vătămată xxxxxxxxxx, nu putea achita careva sume de bani pentru careva factură fiscală, pretinsă a fi pierdută. Din anul 2012, la eliberarea masei lemnoase, facturile fiscale se eliberează conform unui program computerizat, prin intermediul calculatorului. În caz de pierdere a facturii fiscale eliberate, în memoria calculatorului este păstrată informația și există posibilitatea eliberării duplicatului facturii fiscale. În anul 2015, nu a existat nici un caz ca partea vătămată xxxxxxxxxx, să fi pierdut careva factură fiscală. Facturile fiscale sunt eliberate de către contabilitate, fiind în responsabilitatea contabilei. Pădurarului responsabil de eliberarea masei lemnoase, cum este în speța dată, partea vătămată xxxxxxxxxx, nu i se eliberează facturi fiscale. Celui ce procură masa lemnoasă, după achitarea costului i se eliberează factura fiscală în două exemplare, care la primirea masei lemnoase semnează pe factura fiscală despre primire și un exemplar al facturii fiscale este înmânat pădurarului ce eliberează masa lemnoasă, iar alt exemplar rămâne la cel ce a procurat.

Astfel, incontestabil a fost demonstrat că, procurorul nu a demonstrat existența unei astfel de factură fiscală. Incontestabil a fost demonstrat că, partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx, nici nu putea deține o astfel de factură fiscală și respectiv se demonstrează că, inculpatul xxxxxxxxxx, nu a luat de la partea vătămată xxxxxxxxxxxxxx careva factură fiscală, pe care nu ar fi întors-o.

În același context de idei, instanța de judecată reține că, prin declarațiile părții vătămate xxxxxxxxxxxxxx, se invocă la faptul că, factura fiscală pentru eliberarea masei lemnoase a fost eliberată pe numele lui xxxxxxxxxxxxxx.

Pe când organul de urmărire penală, nu a stabilit această persoană și nu a interogat-o întru elucidarea acestor circumstanțe.

Respectiv și faptul dat demonstrează că, o astfel de factură fiscală nu a existat, iar declarațiile părții vătămate xxxxxxxxxxxxxx, la acest compartiment nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Conform art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele formulate în rechizitoriu.

Organul de urmărire penală, procurorul, nu a demonstrat că în acțiunile inculpatului xxxxxxxxxxxxxx, se constată existența faptei infracțiunii prevăzute

de alin. (1), art. 328 Cod penal,

În acest context de idei, instanța de judecată în conformitate cu alin. (1) pct. 1), art. 390 CPP, îl va achita pe inculpatul xxxxxxxxxxxx, de învinuirea imputată în baza alin. (1) art. 328 Cod penal.

Cu referire la acuzațiile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, instanța de judecată reiterând cele relatate supra conchide că, conform învinuirii aduse inculpatului xxxxxxxxxxxx, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, suntem în prezența unui concurs ideal de infracțiuni când printr-o singură acțiune a inculpatului au fost prejudiciate mai multe obiecte juridice apărute de diferite articole din Codul penal.

Instanța de judecată reține că, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, inculpatul xxxxxxxxxxxx, este învinuit în aceea că el, la data de 16 iunie 2015, în jurul orelor 17 și 00 minute, fără permisiunea lui xxxxxxxxxxxx, a pătruns ilegal în salonul mijlocului de transport de model Mercedes Exxxxxxxx, cu numere de înregistrare CC xxxxxxxx, ce-i aparține cu drept de folosință și depășind în mod vădit limitele drepturilor prevăzute de art. 18— 23 a Legii cu privire la poliție și statutul polițistului, contrar prevederilor art. 427-430 Cod contravențional, fără acordul cet. xxxxxxxxxxxx a efectuat ilegal percheziția mijlocului de transport, în urma căreia a ridicat un set de acte privind înmatricularea automobilului, cheile acestuia și o factură fiscală.

Instanța de judecată reiterează că, în ședința de judecată, incontestabil a fost demonstrat că în acțiunile inculpatului xxxxxxxxxxxx, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 328 Cod penal.

Astfel, inculpatul xxxxxxxxxxxx, nu a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor sale acordate prin lege și respectiv nu a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate xxxxxxxxxxxx.

Astfel, procurorul în actul de învinuire efectuând calificarea infracțiunii de violarea domiciliului, alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, a indicat ca semne calificative pentru încadrarea juridică a faptei, ... pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu.

f/d 322-324;

În dispozitivul rechizitoriului a indicat aceleași semne calificative pentru

încadrarea juridică a faptei în baza alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal.

Instanța de judecată constată că, atât actul de acuzare inițial, cât și dispozitivul rechizitoriului cu referire la acuzarea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, nu cuprinde o calificare oficială a infracțiunii respective, incriminate inculpatului xxxxxxxxxxxxxx, cu indicarea mijloacelor și modului de săvârșire și consecințele acestora, caracterului vinei, motivelor, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează, și determinarea în fapta comisă de violarea de domiciliu, a condițiilor cerute de norma prevăzută la alin. (3), art. 179 Cod penal.

Instanța de judecată reține că, în ședința de judecată incontestabil a fost demonstrată lipsa existenței concursului ideal dintre infracțiunea prevăzută la alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal și infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, alin. (1), art. 328 Cod penal.

Instanța de judecată constată că, organul de urmărire penală a reținut în sarcina inculpatului xxxxxxxxxxxxxx, săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, cu circumstanța agravantă „cu folosirea situației de serviciu”.

Astfel, în atare circumstanțe, în speța dată, instanța de judecată reține că, noțiunea „folosirea situației de serviciu” se referă implicit nu la depășirea atribuțiilor de serviciu, ci se referă doar la abuzul de putere sau abuzul de serviciu (art. 327 Cod penal). În contextul infracțiunii de violarea de domiciliu, circumstanța agravantă „cu folosirea situației de serviciu” se referă doar la abuzul de putere sau abuzul de serviciu.

Or, între noțiunea de „exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu” și „abuz de putere sau abuz de serviciu” nu există o relație de tip „întreg-parte”, sau viceversa. Violarea de domiciliu, săvârșită de o persoană publică, cu folosirea situației de serviciu, nu poate constitui metoda de săvârșire a infracțiunii de depășirea atribuțiilor de serviciu.

În consecință, la speță este inaplicabilă regula stipulată în art. 118 Cod penal, Calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre o parte și un întreg.

Instanța de judecată la fel reține că, circumstanța agravantă „cu folosirea situației de serviciu” prevăzută la alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, nu este o normă specială în raport cu art. 328 Cod penal, dat fiind faptul că, în cazul săvârșirii depășirii atribuțiilor de serviciu, făptuitorul, depășește în mod vădit drepturile și atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

Astfel, la speța dată este inaplicabilă și regula stipulată la art. 116 Cod penal, calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre normele generale și cele

calificarea infracțiunii în cazul concurenței dintre norme generale și cele speciale.

În atare circumstanțe, instanța de judecată reține demonstrarea cu certitudine că, în ședința de judecată, în acțiunile inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 328 Cod penal, cât și lipsa existenței faptei infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal.

Or, în sensul alin. (1), art. 113 Cod penal, calificarea infracțiunii presupune determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În opinia instanței de judecată, organul de urmărire penală a neglijat regula stipulată la art. 113 Cod penal, și respectiv rezultă că, soluția de calificare a acțiunilor inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, în limitele alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, nu și-a găsit confirmare, nu s-a demonstrat, din care motive inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, în aceste capete de acuzare necesită a fi achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cât privește proba cu declarațiile martorului xxxxxxxxxxxx, invocată de către procuror ca fiind o probă ce ar demonstra vinovăția inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1), art. 328 și alin. (3), lit. a), art. 179 Cod penal, instanța de judecată reține următoarele.

Instanța de judecată, pe lângă cele menționate supra, reține că declarațiile martorului xxxxxxxxxxxxxxxx, necesită a fi privite sub un unghi critic, apreciindu-le ca fiind nesincere până la capăt.

Martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, a văzut cum partea vătămată xxxxxxxxxxxx, se întindea cu inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx. Apropiindu-se a întrebat ce-i cu această gălăgie și ei s-au liniștit. Apoi partea vătămată xxxxxxxxxxxx, a intrat în ogradă, iar inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx a rămas în stradă, că inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, a scos numerele de înmatriculare de la automobil, a urcat în automobil părții vătămate xxxxxxxxxxxxxxxx și a luat cheile de contact și a mai făcut ceva, însă ce anume nu a văzut. Nu a văzut ca inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, să i-a din automobil careva acte, documente, că inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, a întocmit ceva în formă scrisă, a pus-o să semneze și a plecat, după aproximativ două ore a venit inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, care i-a adus cheile de contact ale automobilului și a pus-o să semneze că a primit cheile de contact, dându-i cheile de contact, i-a spus să nu le transmită părții vătămate xxxxxxxxxxxxxxxx, însă din ce cauză nu i-a spus, în ce stare se afla partea vătămată xxxxxxx Ixxxxxxxx, ea nu a văzut deoarece acesta a intrat în ogradă, cauza

conflictului dintre partea vătămată xxxxxxxx și inculpatului xxxxxxxxxx, nu cunoaște și nici nu l-a întrebat pe partea vătămată xxxxxxxxxx, cauza conflictului.

Evident declarațiile în cauză au fost făcute cu scopul de a favoriza poziția părții vătămate xxxxxxxxxx, care este fiul ei. Or, în opinia instanței de judecată ar fi inexplicabilă comportarea lui xxxxxxxxxx, care după plecarea inculpatului xxxxxxxxxx, ca mamă al părții vătămate xxxxxxxxxx, nu l-ar fi întrebat motivele conflictului, care a fost cauza conflictului, opunerii de rezistență unui colaborator al poliției. Or, conflictul dintr-o persoană fizică și un colaborator al poliției este un caz excepțional ce nu poate fi trecut cu vederea.

În același timp incontestabil a fost demonstrat că, declarațiile părții vătămate xxxxxxxxxx, referitor la pătrunderea inculpatului xxxxxxxxxx, în automobil și ridicării unui set de documente, inclusiv și a facturii fiscale, nu corespunde adevărului.

Or, partea vătămată xxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, despre acțiunile inculpatului xxxxxxxx, de pătrundere în automobil și ridicării documentelor, inclusiv a facturii fiscale, a aflat de la martorul xxxxxxxxxx

Pe când martorul xxxxxxxxxx, a declarat cu certitudine că, nu a văzut ca inculpatul xxxxxxxxxx, să fi luat careva documente din automobil.

În ședința de judecată, la fel nu a fost prezentată nici o probă ce ar demonstra că, inculpatul xxxxxxxxxx, a pătruns în mod ilegal în automobil, a rămas ilegal în acest automobil, că a refuzat părăsirea automobilului la solicitarea proprietarului, că a efectuat percheziție și cercetare ilegală în automobil.

Cât privește declarațiile părții vătămate xxxxxxxxxx, de acuzare a inculpatului xxxxxxxxxx, instanța de judecată l-a fel le privește sub un unghi critic, care în opinia instanței de judecată poartă un caracter tendențios, cu scop de răzbunare.

În ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, partea vătămată xxxxxxxx, s-a adresat cu cerere de atragere la răspundere penală a inculpatului xxxxxxxxxx la un interval de una lună de la caz.

S-a constatat cu certitudine că, cererea respectivă a fost depusă după întreprinderea de către partea vătămată xxxxxxxx, a măsurilor de a se înțelege cu inculpatul xxxxxxxxxx pentru a fi în relații bune cu acesta și a nu mai fi fixate careva abateri de la lege. După primirea refuzului din partea inculpatului xxxxxxxxxx, partea vătămată xxxxxxxxxx, a trecut la amenințări, că îl va

pedepsi pe inculpat.

Faptul amenințărilor din partea părții vătămate xxxxxxxxxx, este demonstrat prin declarațiile inculpatului xxxxxxxxxx, ale martorului xxxxxxxxxx, expuse supra, și însăși acțiunile părții vătămate după primirea refuzului.

Partea vătămată, xxxxxxxxxx, în mod tacit a confirmat ca fiind veridice declarațiile inculpatului xxxxxxxxxx și ale martorului xxxxxxxxxx, ce se referă la amenințările aduse inculpatului. Or, partea vătămată xxxxxxxxxx, la acest compartiment nu a avut întrebări față de inculpat și martorul respectiv, acceptând declarațiile ca fiind veridice.

Declarațiile părții vătămate xxxxxxxxxx, se mai demonstrează ca fiind tendențioase, cu scop de răzbunare și prin declarațiile expuse de acesta privind la faptul că, prejudiciul material și moral cauzat de către inculpatul xxxxxxxxxx, rezultă din faptul că acesta i-a ridicat arma de vânătoare, i-a aplicat amenzile cele mai mari.

În opinia instanței de judecată aceasta, în mod evident demonstrează scopul urmărit de către partea vătămată xxxxxxxxxx, de răzbunare. Or, sancționarea pentru săvârșirea unor contravenții nu denotă cauzarea contravenientului a unor prejudicii materiale sau morale.

La fel scopul urmărit, de răzbunare a părții vătămate xxxxxxxxxx se demonstrează și prin faptul că el personal, din inițiativă proprie, s-a prezentat la domiciliul lui xxxxxxxxxx, și i-a spus să meargă în satul xxxxxxxxxx raionul Cantemir, pentru a depune plângere împotriva inculpatului xxxxxxxxxx L-a luat pe xxxxxxxxxx și cu automobilul personal, l-a dus în satul xxxxxxxxxx raionul Cantemir, unde a depus plângere și a fost audiat în calitate de martor.

Astfel, partea acuzării nu a prezentat nici o probă directă, sau indirectă ce ar demonstra că, inculpatul xxxxxxxxxx, a pătruns în automobilul de model Mercedes Exxxxx, cu numere de înmatriculare CC xxxxxxxxxx, ce se afla în posesia părții vătămate xxxxxxxxxx.

Cu referire la acuzația adusă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. c), art. 324 Cod penal, instanța de judecată reține următoarele.

Inculpatul xxxxxxxxxx, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, nu și-a recunoscut vinovăția nici în acest capăt de acuzare, declarând că, pe xxxxxxxxxx, nu-l cunoaște, l-a văzut pentru prima dată în instanța de judecată. Făcând cunoștință cu materialele cauzei penale a constatat că, din declarații rezultă că în luna decembrie 2014, xxxxxxxxxx i-ar fi dat bani. El pe xxxxxxxxxx, nu-l cunoaște, careva sume de bani de la el nu a primit. Consideră că, xxxxxxxxxx, a declarat că i-a dat bani, din cauza părții vătămate

xxxxxxxxxx, care la amenințat că va fi pedepsit. La fel nici pe persoana, pe nume xxxxxxxxxxxx, nu-l cunoaște.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, ceea ce se referă la acuzațiile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. c), art. 324 Cod penal, de către organul de urmărire penală a fost imputat inculpatului xxxxxxxxxxxx, săvârșirea acestei infracțiuni, conform indicilor: corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, săvârșite cu extorcarea de bunuri.

Instanța de judecată reține că, în cadrul cercetării judecătorești, existența faptei infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. c), art. 324 Cod penal, în acțiunile inculpatului xxxxxxxxxxxx nu a fost demonstrată.

Instanța de judecată reține că în conformitate cu alin. (1) și (2), art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

(2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Astfel, calificarea infracțiunii conform normei de drept material citată, constituie stabilirea caracterului penal al unei fapte, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acelei infracțiuni. Încadrarea juridică constituie operațiunea realizată de către organul de urmărire penală, prin care se stabilește concordanța deplină între acțiunea concretă săvârșită de către făptuitor și norma penală specială care incriminează acea acțiune, precum și în raport cu dispozițiile penale generale aplicabile faptei comise.

Instanța de judecată reține că, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, organul de urmărire penală a reținut în sarcina inculpatului xxxxxxxxxxxx că dânsul, folosindu-se de situația sa de serviciu, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, a extorcat și primit pentru sine bani în sumă de 1500 lei BNM, de la cet. xxxxxxxxxxxx, pentru a nu întocmi proces-verbal contravențional cu privire la conducerea de către ultimul a mijlocului de transport fără permis și în stare de ebrietate alcoolică și pentru a nu-l atrage la răspundere contravențională sau penală pentru aceste fapte.....

Instanța de judecată reține că, în ședința de judecată incontestabil a fost

demonstrat că, xxxxxxxx, pe inculpatul xxxxxxxxxx, nu-l cunoaște, relații nu au. În toamna anului 2014, prin satul xxxxxxxx raionul Cantemir, se deplasa la volanul automobilului de model VAZ xxxxxxxxxx. A fost stopat de către un polițist pe nume xxxxxxxx, ce era împreună cu inculpatul xxxxxxxxxx. În timpul discuției, inculpatul xxxxxxxxxx, s-a accentuat că se află în stare de ebrietate alcoolică și va fi dus la Inspectoratul de poliție Cantemir. Pentru a nu fi dus la Inspectoratul de poliție Cantemir, el a propus polițiștilor bani și aceștia au spus suma de 1500 lei. Cine dintre polițiști a indicat această sumă nu ține minte. El a vorbit cu fratele său, xxxxxxxx, spunându-i despre bani, apoi a mers acasă în satul xxxxxxxx raionul Cantemir, de unde a luat suma de 1500 lei și s-a întors înapoi. A transmis suma de 1500 lei, fratelui său, xxxxxxxxxx, care s-a dus și a dat banii însă cui și în ce sumă nu știe. Personal nu a văzut momentul transmiterii banilor. Pe fratele său, xxxxxxxxxx nu l-a întrebat care au fost circumstanțele. Pe cazul dat a fost audiat o singură dată. Pentru a fi audiat a fost luat de acasă de către partea vătămată xxxxxxxxxx, și dus în satul xxxxxxxx raionul Cantemir, la Primărie unde a și fost audiat. Plângere pe acest caz, la organele competente nu a depus și nu a dorit să depună. Nu cunoaște din care motive, însă într-o zi a venit la el partea vătămată xxxxxxxxxx și i-a spus să meargă în satul xxxxxxxxxx raionul Cantemir, să depună plângere și el a fost de acord. Pretenții față de inculpatul xxxxxxxxxx nu are.

Astfel, în ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, cele reținute în sarcina inculpatului xxxxxxxxxx conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitorului, nu și-au găsit confirmare.

Or, incontestabil a fost demonstrat că, xxxxxxxxxx, nu a transmis inculpatului xxxxxxxxxx, suma de 1500 lei, nu a văzut ca cineva să transmită această sumă de bani inculpatului.

Astfel, pe cale de consecință se demonstrează că, persoana invocată de acuzatorul de stat, xxxxxxxxxx, ca fiind persoana de la care inculpatul xxxxxxxxxx, a extorcat bani și a primit, suma de 1500 lei, nu și-a găsit confirmare. Martorul xxxxxxxxxx, nu a transmis către inculpat această sumă de bani și nici nu cunoaște dacă cineva altul a transmis suma de 1500 lei, către inculpat.

Alte probe în susținerea învinuirii de săvârșire de către inculpatul xxxxxxxxxx, a infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. c), art. 324 Cod penal, decât declarațiile martorului xxxxxxxxxx, acuzatorul de stat nu a prezentat.

În aceeași ordine de idei, reiterând normale de drept procedural stipulate supra, și anume art. 252, 254, CPP, instanța de judecată reține că, organul de urmărire penală la investigarea cazului de complicitate pasivă a ignorat aceste

urmărire penală la investigarea cazului de corupere pasivă, a ignorat aceste norme de drept procedural.

Or, martorul xxxxxxxxxxxx, a declarat în ședința de judecată că, la momentul stopării automobilului, în automobil împreună cu el se mai aflau xxxxxxxxxxxx și prietena acestuia pe prenume xxxxxxxxxxxx că suma de 1500 lei, a fost transmisă fratelui său xxxxxxxxxxxx, care la rândul său trebuia să o transmită polițiștilor.

Organul de urmărire penală încălcând normele de drept material prevăzute la art. 252 și 254 CPP, nu a interogat aceste persoane, întru a cerceta sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Astfel, incontestabil este demonstrat că, învinuirea adusă inculpatului xxxxxxxxxxxx, că ar fi extorcat și primit suma de 1500 lei, de la xxxxxxxxxxxx, nu a fost demonstrată și se întemeiază pe niște presupuneri.

Cât privește acuzarea adusă inculpatului xxxxxxxxxxxx, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 290 Cod penal, instanța de judecată reține că, și în acest capăt de acuzare nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și necesită inculpatul a fi achitat.

Probele prezentate de către acuzatorul de stat, în susținerea învinuirii de săvârșirea de către inculpatul xxxxxxxxxxxx, a infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 290 Cod penal, sunt constituite din; declarațiile martorului xxxxxxxx, procesul-verbal de percheziție în domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 330, din 22 septembrie 2015, SD-DVD cu imaginile filmate în cadrul percheziției în domiciliul și biroul de serviciu al inculpatului xxxxxxxxxxxx, cartușele depistate în timpul percheziției și recunoscute în calitate de corp delict, copia registrului de eliberare și recepționare a armamentului și mijloacelor speciale a Inspectoratului de poliție Cantemir.

Instanța de judecată reține că, în ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că la data de 02 septembrie 2015, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Cahul, a fost dispus:

- se autorizează petrecerea percheziției la domiciliul cet. xxxxxxxxxxxx a. n. 05.06.1970, amplasat în r. Cantemir, s. xxxxxxxxxxxx, în scopul depistării și ridicării facturii fiscale, eliberată de Ocolul Silvic xxxxxxxxxxxx al ISSD „Silva Sud”, pe numele cet. xxxxxxxxxxxx, ce constituie o tranzacție în sumă de 3500 lei BNM, ridicată la 16.06. 2015, în timpul percheziției mijlocului de transport de model Mercedes Exxxxxxxxxx, înregistrat cu numerele de înmatriculare CC xxxxxxxxxxxx CK, ce aparține cu drept de folosință cet. xxxxxxxxxxxx, precum și alte documente. înscrisuri. obiecte ce pot servi ca mijloace de probă ce

... documente, încheierea, conținutul și pe baza lor înțelegându-se procesul de păstrează asupra sa urmele infracțiunii și care pot avea importanță pentru prezenta cauză penală, menționate în ordonanța ofițerului de urmărire penală din 02 septembrie 2015.

- percheziția necesită a fi petrecută până la data de 04 septembrie 2015, inclusiv.

f/d 44-45.

La fel a fost demonstrat că, prin decizia Curții de Apel Cahul, din 29 octombrie 2015, s-a decis:

- se admite recursul ordinar declarat de xxxxxxxxxxxx.

- se casează integral încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, din 02 septembrie 2015, prin care a fost admis demersul procurorului delegat al serviciului Sud a Procuraturii Anticorupție, xxxxxxxxxxxx, din XXXXXXXXXXXX, privind autorizarea efectuării percheziției la domiciliul lui xxxxxxxxxxxx.

- se rejudecă cauza, cu adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează.

- se respinge ca neîntemeiat demersul procurorului delegat al serviciului Sud a Procuraturii Anticorupție, xxxxxxxxxxxx, din XXXXXXXXXXXX, cu solicitarea autorizării percheziției la domiciliul lui xxxxxxxx, amplasat în satul xxxxxxxxxxxx, r-l Cantemir.

- decizia este irevocabilă.

f/d

Conform art. 94 alin. (1), pun. 8) și alin. (2), CPP, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

(2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

În ședința de judecată incontestabil a fost demonstrat că, percheziția din 04 septembrie 2015, petrecută în domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx, în procesul

careia au fost depistate și ridicate patru cartușe scurte 9mm (9x18mm) de producere de uzină destinate pentru trageri din pistoalele de producere URSS „PM”, a fost petrecută cu autorizația judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, din 02 septembrie 2015.

f/d 44-47.

La fel incontestabil a fost demonstrat că, prin decizia Curții de Apel Cahul, din 29 octombrie 2015, a fost casată integral încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, din 02 septembrie 2015, prin care a fost admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării percheziției la domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx, cu respingerea ca neîntemeiat a respectivului demers de autorizarea percheziției la domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx Decizia fiind irevocabilă de la pronunțare, ceea ce denotă puterea lucrului judecat.

Instanța de judecată reține că, conform alin. (3), art. 125 CPP, percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție.

Astfel, autorizarea judecătorului de instrucție pentru efectuarea acțiunii procesuale, cum este în speța dată, percheziția în domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx, acțiune procesuală care prin sine atrage implicarea organului statului în viața privată a persoanei, a domiciliului, ce poate afecta niște drepturi și libertăți fundamentale ale inculpatului, este obligatorie.

La speță incontestabil este demonstrat că, percheziția în domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx, din 04 septembrie 2015 (f/d 46-47), nu a fost autorizată de către judecătorul de instrucție.

Percheziția în domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxx din 04 septembrie 2015, fiind efectuată cu încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală, nu poate fi admisă ca probă și pusă la baza unei sentințe de condamnare a lui xxxxxxxxxxxx, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 290 Cod penal.

Or, actul procedural, procesul-verbal de percheziție din 04 septembrie 2015, este nul.

Pe cale de consecință nici raportul de constatare tehnico-științifică nr. 330, din 22 septembrie 2015, nu poate fi admis ca probă ce ar demonstra vinovăția lui xxxxxxxxxxxx, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 290 Cod penal, și nici declarațiile martorului xxxxxxxxxxxx.

Alte probe directe sau indirecte ce ar demonstra vinovăția lui xxxxxxxxxxxx, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 290 Cod penal, procurorul

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 290 Cod penal, procurorul nu a prezentat.

Conform alin. (3), art. 8 CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Conform alin. (1), (3), art.101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

(3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Partea acuzării nu a prezentat careva probe pertinente, concludente, utile și veridice în susținerea învinuirii aduse inculpatului xxxxxxxxxxxx.

Conform alin. (1), (2), art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Astfel, în urma cercetării judecătorești nu sa constatat existența faptelor infracțiunilor imputate inculpatului xxxxxxxxxxxx, din care motive acesta urmează a fi achitat.

Conform alin. (1) pct. 1), art. 390 CPP, sentința de achitare se adoptă dacă, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În baza celor expuse, conducându-se de art. art. 384, 385, 390 alin. (1) pct. (1), 396 CPP, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

A-l achita pe xxxxxxxxxxxx de învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 328, alin. (3), lit. a), art. 179, alin. (2), lit. c), art. 324 și alin. (1), art. 290 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

xxxxxxxxxxxx se consideră reabilitat.

Corpurile delictive: CD-DVD cu imaginile filmate în cadrul percheziției la domiciliul și biroul de serviciu a inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, împachetat în pachetul nr. 03, când sentința va rămâne definitivă de păstrat la dosar; munițiile depistate în timpul percheziției la domiciliul inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, împachetate în pachetul nr. 01, ce se află în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGT „Sud” a CNA, când sentința va rămâne definitivă, de nimic, copia buletinului de identitate a lui xxxxxxxxxxxxxxxx, ridicată în cadrul percheziției automobilului de serviciu Dacia Logan cu număr de înmatriculare MAI xxxxxxxxxxxxxxxx, pe una filă, când sentința va rămâne definitivă, de nimic.

Sentința cu drept de apel în termen de 15 zile, de la data pronunțării sentinței, la Curtea de Apel Cahul, prin intermediul Judecătoriei Cahul cu sediul Cantemir.

Președintele ședinței

Judecător

Tudor Berdilă.